

ÖĞRETMENE HÜRMET

- ❖ Ek-1' deki hikâyeler öğrencilere okutularak etkinlik başlatılır.
- ❖ Hikâyelerden hareketle saygının her makamda olduğu ve menfaat için değil hürmet için kullanıldığından bahsedilir.
- ❖ Günümüzde çıkarları için saygı duyan ve çıkarlarını kaybettiği zaman saygısını da kaybeden kişisiz insanlardan bahsedilir.
- ❖ Saygının çıkarlarla örtüşmeyecek kadar kutsal bir değer olduğundan bahsedilir.
- ❖ Öğrencilerden Osmanlı Devleti padişahlarının hocalarına bu kadar hürmetkâr ve saygılı olmalarının sebepleri ve saygının neden bu kadar önemli olduğu hakkında birer kompozisyon yazmaları istenir.
- ❖ Yazılan kompozisyonlardan okumak isteyenler tahtaya çıkararak okur ve en güzel kompozisyon dinleyicilerin alkışlarıyla seçilir.
- ❖ Birinci seçilen kompozisyon sınıf panosuna asılarak etkinlik sonlandırılır.

Ertuğrul Gazi' nin Hocasına Saygısı

Bak oğul!

Beni kır, Şeyh Edebali'yi kırma. O Bizim boyumuzun ışığıdır. Terazisi dirhem şaşmaz, bana karşı gel, ona karşı gelme. Bana karşı gelirsen üzülür incinirim, ona karşı gelirsen, Gözlerim sana bakmaz, baksa da görmez olur. Sözümüz Edebali için değil, senceğiz içindir, Bu dediklerimi vasiyetin say.

ERTUĞRUL GAZİ

Fatih Sultan Mehmet'in Hocasına Saygısı

•29 Mayıs 1453 sabahı son hücum emri ile birlikte İstanbul Osmanlı'ya teslim olmuştu. Fatih, hocası Ak Şemsettin Hazretleri ile birlikte, coşkulu bir törenle İstanbul'a giriyordu. Bizans halkı ve kadınlar yollara dökülmüş, genç Fatih'i selamlıyor, üzerine çiçekler atarak onu tebrik ediyorlardı. Hatta Fatih İstanbul'a girerken, yer yer Bizans halkı öndeki "Ak Şemsettin'i padişah zannediyor, AK Şemsettin "hükümdar arkada" işaretini yapınca, Fatih de edep, terbiye ve inceliği ile şöyle karşılık veriyordu:"Evet, hükümdar benim, lâkin o da benim Hoca'mdır!"

•Fatih Sultan Mehmet, bir gün veziri Mahmut Paşa'yı yanına alarak hocası AK Şemseddin'i ziyarete gitmişti. AK Şemseddin, Padişah içeri girdiği halde ayağa kalkmamıştı. Bir süre geçtikten sonra AK Şemseddin, Fatih'in huzuruna gitti. Padişahın yanında Mahmut paşa'da bulunuyordu. Fatih hemen ayağa kalkarak hocasına yer gösterdi. İki olayı kıyaslayan Mahmut Paşa dayanamayıp sordu:- Hünkârım, hocanız geldiğinde siz ayağa kalktınız. Hâlbuki siz onun yanına gittiğinizde o ayağa kalkmaz. Sebebi ne ola?

Fatih şöyle cevap verdi:

- Hocam AK Şemseddin'e saygı göstermemek elimde değil. O yanıma geldiğinde gayri ihtiyari bir heyecan kaplar ve farkında olmadan kendimi ayakta bulurum. O ise, ilmin izzetini korumak için bana ayağa kalkmaz, buyurdu.

Yavuz Sultan Selim'in Hocasına Saygısı

1516-1517 yılları Yavuz Sultan Selim Han rahmetullahi aleyhin Mısır seferi Şeyhülislamın-i Kemalpaşa, Yavuzun yanındadır. Dönüş yolunda at başı giderlerken, Kemal paşazadenin atının ayağından bir parça çamur, Yavuzun kaftanına sıçrayıverir. O büyük alim telaşlanır. Ne yapacağını şaşırır Onun bu telaşlı haline karşılık, Yavuz Sultan Selim Hanın tarihe geçen şu sözleri pek manidardır:

*** Âlimin atının ayağından sıçrayan çamur parçası, bizim için şereftir. Öldüğümde şu çamurlu kaftan üzerime örtülsün!